herpy

PILEGIFTFRØER

Peru Poison Frog

Ameerega petersi

Ameerega petersi er en lille, dagaktiv pilegiftfrø på 24-30 mm fra regnskoven ved foden af Andes i det østlige Peru og det vestlige Brasilien. Ryggen er brun med en lys, skrå sidestribe. Arten holdes sjældent, og der findes kun lidt viden om pasningen.

Familie: Dendrobatidae Tidligere navn: *Epipedobates petersi; Dendrobates petersi* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**2-3 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fangenskab	**Ingen** Opdrættede dyr. Vildfangne dyr kan beholde giften længe
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 45 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**25-28 °C**
Temperatur, nat	**21-25 °C**
Luftfugtighed	**70-100 %**
Vand	**Vandskål** dybde 1-2 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudserne bæres til vand**
Æglægning	**På jorden**
Æg pr. lægning	**4-16**
Klækning	**10-22 dage**
Larvetid	**70-90 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Vogter æggene og bærer haletudserne**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Alle arter i slægten Ameerega står på CITES liste II, så handel over grænser kræver CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ameerega petersi er en lille pilegiftfrø på 24-30 mm fra snude til kloak; hunnerne bliver lidt større end hannerne. Ryggen er brun, og en bleg, gullig stribe, ofte med et grønligt skær, løber skråt langs siden helt frem til øjet. En hvid eller gullig læbestribe går helt frem til snudespidsen. De gennemgående striber adskiller arten fra *Ameerega macero*, hvor begge striber er afkortede og ryggen er rød.

Arten blev beskrevet i 1976 af Philip Silverstone som *Phyllobates petersi* og opkaldt efter herpetologen James Arthur Peters. Siden har den stået i *Dendrobates* og *Epipedobates*. Den oprindelige typeserie viste sig at rumme en anden art, *Ameerega simulans*, fra det sydøstlige Peru. Formen, der før blev kaldt *Ameerega smaragdina*, regnes siden 2019 med til *A. petersi*. Hannens kald er usædvanlig varieret: rækker af enkelte, dobbelte eller tredobbelte toner.

Huden indeholder i naturen alkaloider, blandt andet histrionicotoxiner og decahydroquinoliner, som frøen optager fra føden. Dyr, der er opdrættet på almindelige foderdyr, mangler giften. Vask alligevel hænderne før og efter arbejde i terrariet.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

Udbredelse og levested

Ameerega petersi findes i det østlige Peru i flodsystemerne omkring Ucayali og Huallaga, blandt andet i regionerne Huánuco, Pasco og Ucayali, og i det vestlige Brasilien i staten Acre. Typelokaliteten er landsbyen Santa Isabel ved Río Nevati i Pachitea-systemet i Pasco, omkring 460 m over havet. Arten er kendt fra flere beskyttede områder, blandt andre Yanachaga-Chemillén og Cordillera Azul i Peru og Serra do Divisor i Brasilien.

IUCN vurderer arten som ikke truet, selv om skovrydning til landbrug fjerner levested lokalt.

> **Oprindelig udbredelse:** Peru og Brasilien.

LEVESTED

Ameerega petersi lever i primær regnskov i lavlandet og ved foden af bjergene, fra omkring 250 til 800 m over havet. Frøen holder til i løvlaget på skovbunden, hvor luften er fugtig og skyggefuld, og den findes ikke i forstyrret skov. Klimaet er varmt og fugtigt med regn det meste af året; temperaturen svinger kun lidt hen over året, og nætterne er nogle få grader køligere end dagene.

Hunnen lægger æggene i løvet, og når de er klækket, bærer de voksne haletudserne på ryggen til små vandløb, hvor de udvikles.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ameerega petersi*, men arten holdes i små tal, og grundtallene for terrariet er kendt. Den passes som andre små *Ameerega*-arter fra regnskovens løvlag. *Ameerega cainarachi* er nært beslægtet, og *Ranitomeya imitator* og *Ranitomeya fantastica* lever i samme del af Peru og stiller lignende krav til fugt og indretning.

Et terrarie på mindst 45 × 45 × 45 cm (længde × bredde × højde) passer til et par. Hannen skal have plads til et revir, og frøerne klatrer gerne lidt på rødder og grene. Større er bedre, især hvis dyrene skal yngle. Et regnanlæg og en tågemaskine gør det lettere at holde klimaet. Glas holder fugten, men låget eller fronten skal have netflader, så luften ikke står stille.

Bunden bygges bioaktiv: et drænlag af lerkugler eller grus nederst, et net som skillelag og derover en fugtig blanding af kokosfibre, orkidebark og sphagnum. Læg et tykt løvlag øverst; det er frøens naturlige levested, holder på fugten og giver skjul. Springhaler og isopoder spiser affald og er samtidig ekstra føde. Indret med bromelier, bregner, mos, korkbark og rødder, så der er mange skjul og brudte synslinjer. Det mindsker strid mellem dyrene.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Dagtemperaturen er 25-28 °C, og om natten sænkes den 3-4 grader til 21-25 °C. Udsvinget over året er kun 1-2 grader.

Frøer er følsomme over for varme: vedvarende temperaturer over 28 °C er farlige, og en jævn temperatur er vigtigere end det præcise tal. Placér terrariet uden direkte sol, brug en termostat, hvis rummet er for koldt, og flyt det til et køligere rum, hvis det ikke kan holdes under 28 °C om sommeren. Mål temperaturen med et digitalt termometer nede i terrariet. Vinterhvile er ikke nødvendig.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal ligge på 70-100 %: tæt på 100 % morgen og aften, gerne med tåge, og omkring 70-80 % midt på dagen. Sprøjt med osmose- eller regnvand morgen og aften, eller brug et tåge- eller regnanlæg på timer. Et sidste sprøjt om aftenen får gemte foderdyr i bevægelse.

Hold luften i bevægelse med god ventilation, så der ikke opstår skimmel. Bliver det for tørt, trækker frøerne sig ind i skjul, og huden tørrer ud. Det kan være farligt på få dage, så hæv fugten med det samme.

VAND OG VANDKVALITET

En lav vandskål på 1-2 cm vand er nok. Skålen skal være så lav, at en unge kan komme op af den, og have sten eller mos i kanten. Skift vandet ofte, og rengør skålen med varmt vand uden sæbe.

Brug osmosevand, regnvand eller afkloreret postevand. Padder optager vand og stoffer gennem huden, så undgå sæbe, rengøringsmidler og klor i terrariet. Undgå vandfald med pumpe, som kan svigte og forurene vandet.

LYS OG UVB

Giv et LED-lys med planteegnet spektrum i 10-12 timer om dagen. UVB er ikke nødvendigt for pilegiftfrøer; et svagt UVB-lys (Ferguson-zone 1) er valgfrit.

Giv frøerne skygge og skjul, så de kan trække væk fra lyset. Vælg lys, der ikke opvarmer terrariet nævneværdigt.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Kosten består af små levende leddyr fra løvlaget. I terrariet bruges vingeløse bananfluer (*Drosophila melanogaster* og *D. hydei*), springhaler, små isopoder, mikrofårekyllinger, sigtet engplankton og de mindste voksmøllarver. Springhaler og isopoder i terrariet giver frøerne konstant noget at gå på jagt efter.

Unger fodres hver dag, voksne tre til fire gange om ugen med så mange fluer, som de æder på kort tid. Drys foderet med kalk ved hvert måltid og med et multivitaminpræparat en til to gange om ugen.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Hannerne i slægten kalder og forsvarer små territorier. Det er ikke beskrevet, hvordan *Ameerega petersi* opfører sig i grupper, så et par er den sikreste holdform. Unger kan holdes sammen, indtil de bliver kønsmodne; derefter kan der opstå konflikter, især mellem to hanner.

Pilegiftfrøer bør så vidt muligt ikke håndteres: huden er tynd og følsom, og stress svækker dem. Flyt dyrene ved rengøring med en fugtet, ren beholder, og vask hænderne før og efter. Bland aldrig arter eller former, da det kan sprede sygdomme og give stress.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnen er som regel den største og fyldigste (op til 30 mm mod højst 27 mm hos hannen), og hannen kendes på sit kald. Kønnet kan først afgøres, når dyrene nærmer sig kønsmodenhed, og alderen ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret. Hold fire til fem unger, så der med stor sandsynlighed er et par imellem.

PARRING

Parringen er ikke beskrevet for *Ameerega petersi*. I naturen følger yngletiden regnen, og hannen kalder fra sit territorium og lokker hunnen ind. I terrariet kan en kort periode med mindre sprøjtning, hvor fugten falder til omkring 70 %, efterfulgt af kraftig sprøjtning sætte gang i æglægningen.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger æggene på jorden i løvlaget, under blade og i små skjul; en filmdåse eller en petriskål under en halv kokosnøddeskal kan bruges som æglægningssted. Antallet af æg og udviklingstiderne er ikke dokumenteret for arten; tallene er lånt fra den lidt mindre *Ameerega bilinguis*: 4-16 æg pr. lægning.

Æggene vogtes, og når de er klækket, bærer en voksen haletudserne på ryggen til vand. I terrariet flyttes haletudserne til små beholdere med osmose- eller regnvand ved 24-26 °C, gerne én haletudse pr. beholder. De fodres med alger, plantefoder og færdigfoder til haletudser.

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 10-22 dage, og haletudserne når metamorfosen efter 70-90 dage (lånt fra *Ameerega bilinguis*). Når forbenene kommer, holdes vandet lavt, og der skal være nem adgang til land og fugtige skjul, så de små frøer ikke drukner. Når halen er trukket ind, flyttes de unge frøer til et fugtigt terrarie uden dybt vand.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger fodres med de mindste foderdyr, fx bananfluer af arten *Drosophila melanogaster* og springhaler, og senere *D. hydei*. Fodr dem dagligt, og drys med kalk og vitaminer. Hold dem fugtigt, og giv dem rigeligt med løv og små skjul. Unger kan holdes sammen, så længe der er plads og foder nok; når de nærmer sig kønsmodenhed, bør de deles op i par.

Sundhed og typiske fejl

Pasningsfejlene er de samme som hos andre pilegiftfrøer:

- Udtørring: for lav luftfugtighed giver passivitet og tør hud. Hæv fugten, og sprøjt med det samme.
- Overophedning: vedvarende temperaturer over 28 °C er farlige. Flyt terrariet, eller køl det ned.
- Mangler: for lidt kalk, D3 eller vitaminer giver deforme knogler og svage dyr. Brug tilskud ved hvert måltid.
- Parasitter og svampe: taber en frø vægt trods god appetit, eller er der hævelser, rødme eller sår på huden, skal den til en dyrlæge med forstand på padder.
- Dårlig hygiejne: rens vandskålen og fjern skimmel jævnligt, og hold nye dyr i karantæne, før de kommer ind til de andre.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.